

דוב שחור נודד כטנוויל

אוֹיִתְּהַיָּה אָוּ...בָּנָה

בסוג דוב הוא מין (**שם מדעי**)**דוב שחור אסיאתי או דב ההיימלאים**.
ויפן **כולל** **טיוואן**, **הדוב השחור האסיאתי** **היה** **בייערותיהם** **של** **אזוריהם** **בمزורת אסיה**.
U. t. Formosanus

ה**דוב השחור האסיאתי** **גדל** **לאורך** **של** **130 עד 190 ס"מ**. **הזכרים** **שוקלים** **בדרך** **כלל**
עד 150 ק"ג **בעוד** **שהנקבות** **שוקלות** **בין 65 ל-90 ק"ג**.

פרותו שחורה בצורה אחידה, עם חרוטות חום בהיר וכתם לבן בצורת קשת בבית החזה.
יש לו אוזניים חומות מעוגלות הקבועות נמוך בראשו ועיניו קטנות. שיער קצר באופן
יחסית מכסה כמעט את כל גופו. יש לו זנב קצר (6.5-10.6 ס"מ) ועבה. רגליו עבות
וחזקות וכפות רגליו רחבות.

ה**דוב השחור האסיאתי** **מגיע** **לבגרות** **מינית** **בגיל 3-4 שנים**.

אך באזוריים דרומיים עונת ההזדווגות יכולה, לylieי עונת ההזדווגות נמשכת מיוני
הזהג נשאר ביחד במשך מספר ימים במהלך הרביבה ומזדווג. להימשך עד אוגוסט
ולদিম **במאורה 1-4 גוריים** **עוורומים** **شمשלם כ-300** **ובפברואר** **פעמים** **רבות**. **בינוי**
גרם. לאחר שבוע הגורים פותחים את עיניהם ולאחר 3 חודשים הם גיגאים מיניקה.
הגורים ממשיכים **לחיות** **עם** **אם** **עד** **גיל 2-3 שנים**.

אך ניזון בעיקר מצמחים. הוא צורך מגוון רחב של, הדוב השחור האסייתי הוא אוכל כל מזונות כולל פירות, גרגירים, עשבים, זרעים אגוזים, חסרי חוליות, דבש ובשר (דגים, ציפורים, מכרסמים ויונקים קטנים אחרים, וגם אגוזות).

a alamy stock photo

ATJY&J
www.alamy.com

עבדקן הרעמה: הבדקן פון מנטן

מופיעים:

אצל הזכר הרעמה יורדת לחזה ורגליים הקדמיות. קרנייו דומים לאלה של הייל הנובי למורת שמו, הוא שיך לסוג בין כבש לעז.

הוא אוהב לעשות "אמבטיות חול" ולשפוף את עורו במטרה להיפטר מחרקים.

ההרינו נمشך כחמשה חודשים, ותוקופת ההנקה 3-4 חודשים.

מקורם של כבשי הרעמה הוא במרוקו בהרי האטלס. שם הם מצויים בסכנת הכחדה, בשל הרס שטחי מהיה וציד בלתי מבוקר, הידלדות מקורות מזון ועוד. כבש הרעמה הוא בעל חיים המשמש חוליה מקשרת בין הכבש לעז. יש לו סמנטים שישנים בעיזים וכאליהם קיימים בכבשים. לזכרים רעמה מפוארת המתנשאת לכל אורך הצוואר. הם גם גדולים ממשמעותית מהנקבות. זכר בוגר עשוי להגיע למשקל של מעל 100 קילוגרמים והם בעלי כוח אדיר.

ולא יהסס להרוג כל פולש המאים על כבש הרעמה הוא בעל חיים מאד טריטורילי. אזור המהיה שלו

באזורים הצחיחים בהם חי כבש הרעמה, הוא נאלץ לגמוע קילומטרים רבים בכל יום בתורו אחר מזון.

© Jiri Balada
NATURFOTO

© Foto Petr Pecháček/2024

© lubomir hlasek
www.hlasek.com
Ammotragus lervia fc3754

123RF

Tim Beatty Photography

זאב הרוי הרוקי צפוני:

זאב צפוני נזנץ גמלון:

תיאור:

הת-מין זה שוקל בדרך כלל 32-68 קילוגרם לעדר, וגובהו נע בין 60 ל-80 סנטימטרים, מה שהופך אותו לאחד המינים הגדולים ביותר של הזאב האפור. להיה זו צבע פרווה עם פרווה הצלולת יותר צבע לבן, זאב הרוי הרוקי דרומי, בהיר יותר מאשר הדרומי ופחות צבע שחור.

הרגלי תזונה:

מהרי הרוקי, איילים, איילים, זאב הרוי צפון רוקי ניזון בעיקר מציד ביונקים אמריקאים עם זאת, הזאב אורב לעיתים גם לבני. ובונים קנדים, מהמין אייל פרדי שחור-זנב חיים אחרים, אם הסיכוי לצוד אותם גבוה.

הגוף שלו, זאב צפון הרוי הרוקי אוכל מדי יום בשר מהוות כ-10%-21% ממסת למרות שהיו מקרים מתועדים של פרט שאכל עד 37% מסת גופו. עם זאת, כאשר הטרף לא מצוי בשפע, הזאים מסוגלים לשרוד במשך תקופות זמן ארוכות, באכילת בזמניהם של מחסור חמור מזון, מתרחש, אך רק, קינקליזם. כמויות מזון קטנות למדי כאשר מדובר בזאב פצע או חלש בלהקה.

היסטוריה:

הפעם הראשונה בה תועד פרט של זאב צפון הרוי הרוקי, הייתה כאשר הוא נמצא מאוחר המאה המרכזית שלו. הפרט תועד ביערות גדולים שלימים הפכו בזמן נדידה אותם זאים התגוררו בקרבת (Yellowstone). "פארק הלאומי ילווסטן" לידועים כשהחשייבו את הזאב לחייה, (Tukudika), מוקם של אמריקאים לידיו השבט טוקודייקה קדושה. ככל שהאוכלוסייה האמריקנית החלה להתרחב ממערב, בסוף המאה ה-19 החלו להתישב באזורי. בבאזן, זאב הרוי צפון הרוקי ובוקרים, חקלאים, חוות, 1915 והריגתם הותירה באמצעות השימוש ברוביים, חוק למיגור הזאים, שהפכו מלכודות, ורעל. מדיניות זו נשתנה בהיקף גדול יותר, עם הקמת שירות הפארקים שהשליט באופן מסויר ומואגן, באמצעות, בשנת 1916, הלואומים של ארצות הברית ניצדו, חוק את "השמדת בעלי חיים וצמחים העשויים להיות מזיקים". בשנת

הזאים האחרונים שהיו מצויים באזור יلوסטון, אם כי מספר קטן של זאבי צפון הרוי שרדו בפריפריה.

תוכנית ההבראה לחת המין:

אם כי יישום, **1980** תוכנית ההבראה לזאבי הרי הרוקי צפוני אושרה לראשונה בשנת התוכנית דרשה שקבוצת מסויימת. **1987** התקנה הוחל רק שבע שנים מאוחר יותר, בשנות של זאים תגורר באזור ילוסטון. הקבוצה כללה לפחות עשרה זוגות זאים, והאוכלוסייה נשארה באזור בצורה יציבה, במשך שלוש שנים לפחות. עם זאת, זאב צפון הרי הרוקי לא היה, בעת הניסוח הריאוני של התקנה כמין נבדל ולגיטימי, ולכןן הזאים זואב (Great Plains wolf) המערביים בתוכנית ההבראה היו זאב המישורים הגודלים הסיבת העיקרית לכך היה עקב שני תת-מינים (Mackenzie Valley wolf). עמק מקוני של זאב ששוטטו באותו האזור, וכי התוכנית כיסתה את ריבוי הזאים באותו נרחב יותר, מאשר אзор זאבי צפון הרי הרוקי, ולכן נכללו בה גם תת-מינים נוספים שהתרבעבו. מסיבה זו, תת-המין הגדל מספרית ביותר, נבחר להיות ממוקם באמצע האזור, כדי לא להפר את האיזון באזורי השוניים. בתגובה לחששות על כך שאפשרו לזאים להיות תיירה, **1994 בנובמבר 22-22**-חופשיים באזור, הטויטה הסופית של התוכנית, שהושלמה בכך חוואים הורשו להרוג את הזאים כאשר הם "נתפסו בשעת מעשה של הריג בעלי חיים על קרקע פרטית".

בשלוש תביעות טענו מתנגדי תוכנית ההבראה כי הזאים החדשניים מאימימים על אוכלוסיית הזאים הוותיקה, ואילו התומכים דרשו להחיל מעמד מגן באופן מלא על הזאים. שופט בית המשפט המחויז ויליאם פ. דאונס קבע כי ההשבה לטבע של הזאב שבוחוק. עם זאת, פסק דין זה בוטל על של מיניהם בסכנת הכחדה, (j)-הפרה את סעיף 10 ידי בית המשפט לערערים.

נשר:

של עופות הוא סוג בתת-משפחה נשרי העולם הישן (Gyps: שם מדעי) בشرط העברית קיים לא פעם בלבול בין נשר. דורסים גדולים ואוכלי נבלות הנשר גדול מהעיט, חסר נוצות בראשו והוא בעל צוואר ארוך - בין עיט של הנשר עבה וארוך יותר והוא ניזון בעיקר מנבלות. העיט מקורו. וקירה לעמודתו בעלי ראש מנוצה, המקור קצר יותר והוא עט על טרפף חיו אותו הוא מעידף על פגרים. הנשר הוא אחד העופות הדורסים הגדולים בטבע.

שםו של הנשר:

לבין, שהוא אוכל נבלות, (Gyps) יש להבדיל בין הנשר הבלבול בין שני עתיק יומין, וכבר [1]. (Aquila) שהוא טורף העיט העירוני, שהויהו של נשר עם "אייגלא" (כך בתעתוק לעברית) הוא שגוי, [2] בתוספות שהרי בתלמוד נאמר שלנשר אין "אכבע יתרה" (אכבע אחרית) בעוד ל"אייגלא" יש אכבע צו.

הוחלט ליישב את הסוגיה בין נשר ב-1973 בישיבה 115 של האקדמיה ללשון העברית ואלו Aquila-לעיט באופין סופי. אנשי האקדמיה ללשון העדיפו לננות בשם נשר את ה זאת לפי המונח של הרמב"ן "נשר קירה", Gyps-הזואולוגים צידדו במתן השם נשר לבסוף, לאחר שהזואולוגים אימנו בפניה Gyps fulvus. [3] נאותה האקדמיה קיבל את דעתם והسمות התקבעו בשפה העברית, לבג"ץ.

יש הטוענים שהמקור לשמו של הנשר הוא מן השורש ג.ש.ר, על שם נשירה נזוטה תוך הנשר אוכל מבשר הנבללה. [4][5][6] לפולמת השיער המכסה את ראשו ואת צווארו תחيبة של ראשו אל קרביו של הטרף, ולכן הוא זוקק לנשירה הנזוטה בצווארו, כדי שלא Griffon באנגלית הוא מכונה. יפריעו לאכילתיו. הנשר הישראלי מכונה נשר מקראי ובערבית הוא קרוי "ניסר Vulture".

הצונעה:

לעתים רחוקות הנשר תוקף בעל חיים בריא. הנשר יכול להרוג בעל חיים חולה או פצוע. המסוגל להתרחב במידה רבה. הנשר מסוגל לאכול כמותותesar בשר גדלות לנשר יש זפק הזפק שלו, כך שנitinן לראות את הזפק שלו בולט עד מלא נפח [7] (יותר מכך) לאחר אrophy הנשר נה מעת בישיבה לעתים מנומנם, ומעכל את מאכלו. [9] [בצוווארו עם זאת הנשר עשוי גם לצום ללא כל נזק לגופו, במשך 5–6 ימים. הנשר יכול לראות

למרחך של 45 מטרים בקרירוב חפץ בגודל של סנטימטר אחד בלבד. הוא אינו רואה יותר אף על פי שהוא נקרא מלך העופות. הנשר אינו מסוגל לשאת את טרפו טוב מן הגוץ הנשר. כך הנשרamacil את גוזליו אלא רק לפולות אותו מעוכל מן החזק, בטופריו הוא, בוטולניים הנשר הסין באופן טبعי מפני הרעלן. הוא בעל ערך רב כאוכל נבלות רקوب בוגר לכך, הנשר מסוגל לאכולبشر. הרעלן הגורם למחלת הבוטוליזם [10] מבלי שייגרם נזק לביריאות וחידקי כולרה אנטרכס המכיל חידקי.

הנשר בישראל:

הנשר הנפוץ בישראל הוא הנשר המקראי.

בנהל, בנחל גמלא, בכרמל, תפוצה בארץ: ריכוזים של נשרים מקנים ברמת הגולן עוף זה נמצא באזורי הרריים בעלי מצוקים. בעבר הייתה אוכלוסיית: [7] ובנגב צין גדולה בהרבה מאשר כו. אוכלוסיות מין זה הצטמצמה עקב שלל הנשרים בישראל הידלדות מקורות מזון והפרעה, התחשמלות, הרעלת, ציד: גורמים, ביניהם אתרי קינון.

הסיבות לצמצום אוכלוסיות הנשרים בארץ הן. בישראל מצוי הנשר בסכנת הכחדה והילכדות בראשות חקלאיות. ציד, בקוי מתח גובה התחשמלות, בעיקר הרעלות בקר הרעלות בקר הנבעות מأسباب שונות, מתגללות אל פתחו של הנשר ופוגעות בו.

זהו מספר הנמו. [12] למשל, נספרו כ-200 נשרים בלבד בארץ בפברואר 2005 לעומת לュמת שנים קודמות בעשרות אחוזים.

בשנים האחרונות נזום פרויקט שיקום של אוכלוסיות הנשרים על ידי הי-בר כחלק משיקום כל המינים שהיו בארץ בתקופה המקרה. כחלק מהשיקום הי-בר כרמל גידל גוזלים בשבי וסייע להם להתגבר ולהפוך לעצמאיים בשיטה. את השיטה עצמו הי-בר קowi מתח גובה בר דאג לנקבות מגורמים מסכנים: פרישת מגני התחשמלות מגומי פעילות הסברה בקרב החקלאים לצמצום השימוש ברעלים, וכן, בשיתוף חברות החשמל הקמת שטחי האכלת נקבים שבחם אנשי החברה בשיתוף החקלאים הביאו ביזמתם נבלות לשם הזנת הנשרים אשר התקשו למצוא מזון.

הי-בר שחרר את הבוגרים עם צמיד מעקב לויני על רגליהם לשם חקר יכולת נתפס. הרשוויות הסתגלו והנדידה שלהם. אחד מהנשרים הרחיק עד עבר הסעודית שהופתעו להיתקל בנשר עם צמיד מעקב ישראלי טענו בתוקף שמדובר בנשר-מרgal של המוסד. [13]

על פיו הקמת טריביניות ברמת דוח' לממשלה הגישה החברה להגנת הטבע 2017 בسنة [14] עלולה להכחיד את אוכלוסיות הנשרים הגולים.

ועד מרכז אסיה במזרח התיכון, ואיראן דרך טורקיה תפוצה בעולם: מדרום אירופה. הנשר הוא עוף חברתי. הוא דוגר ולן במושבות מצוקים גבוהים.

שני. אחת שכבה לבן, שבוקעת לאחר 52–56 יום ביצה בין נויר למרץ מטילה הנקבה הבוקע פקוח עיניים ועוטה פלומה על הביצה ובאכלת האוזל ההורים משתתפים בדgebra בגיל 100–125 يوم לבנה, האוזל פורה מהקן.

הנמשך כפי הנראה, לפחות כל חיים, בתקופת הקשר בין בני הזוג הוא קשר מונוגמי החיזור מסרקרים בני הזוג זה את זה, מבצעים מעופי ראווה ומרבים להשמיע קול.

נצפה בפעם הראשונה בישראל, ב-5 במאי 2014, בגבעות גד נשר דרומי, מין נוסף.

© J. Müller
NATURFOTO

